

Jayno de krokodil

Jayno de krokodil

Edwin van Rossen

Schrijver: Edwin van Rossen
Omslagontwerp: Coen van Rossen
ISBN: 9789402165081
© Edwin van Rossen 2017

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Om te kussen

Op een heldere nacht kijkt Jayno de krokodil bewonderend naar boven. Heel hoog, midden in een donkerblauwe hemel, schittert de maan. Heel licht en alleen. Heel vol en rond. Om te kussen. Jayno denkt daarover na. Zou ik de maan kunnen kussen? Hij sluit zijn ogen en droomt erover. De volgende dag vertelt hij zijn droom aan de egel, maar die lacht hem keihard uit.

‘Een krokodil op de maan? Wat een mop!’

‘Waarom niet?’ vraagt Jayno.

‘Een krokodil kan toch niet vliegen?’ merkt de egel op.

‘Vliegen?’

‘Hoe wil je anders op de maan komen?’

Oei, daar heeft Jayno niet aan gedacht. Hij denkt heel lang en diep na.

‘Goed,’ zegt hij tenslotte. ‘Dan ga ik vliegen.’ Hij pakt een ladder en zet hem tegen een grote eikenboom. Vervolgens klimt hij langzaam, tree voor tree, naar boven. Helemaal tot aan de top van de grote boom. Voorzichtig kruipt de krokodil over een lange tak naar voren, tot het uiterste puntje.

‘Daar ga ik dan,’ zegt hij zachtjes en hij zet zich af. Voorover valt Jayno naar beneden, steeds sneller en sneller. Hij begint hard met zijn poten te wapperen, van voor naar achter en van links naar rechts. Net op tijd heeft hij het ritme te pakken; het ritme van de wind en daar gaat Jayno, steeds hoger en hoger. De krokodil vliegt over de bomen en tot de wolken. Hij zegt dag tegen de ganzen die luid gakkend het zuiden op zoeken. Jayno gaat een andere kant op. Hij wil maar één ding dus laat hij de wolken achter zich en begint zijn reis naar de maan.

Een vliegtuig vliegt voorbij. Jayno zwaait naar de mensen achter de raampjes. Nog hoger vliegt hij, steeds verder tot de dag overgaat in de nacht. Tussen de sterren door vliegt de krokodil tot

hij eindelijk de maan in zicht krijgt. Jayno zoekt een goede plek op om te landen en even later staat de krokodil eindelijk op de maan.

'Dag mooie lieve maan,' zegt Jayno.

'Dag mooie lieve krokodil,' zegt de maan.

Jayno buigt voorover en geeft de maan een dikke zoen. 'SMAK!'

'Dankjewel,' zegt de maan. 'Dat vind ik heel aardig van jou.'

'Nu moet ik weer verder,' zegt Jayno. 'Ik wil de zon ook een bezoekje brengen.'

'Doe je de groeten van mij?' vraagt de maan.

'Dat is goed,' zegt Jayno. Hij neemt afscheid en vliegt door de ruimte terug naar huis. Terug naar zijn lekkere warme bed want hij is heel erg moe geworden.

Morgen, denkt hij, morgen ga ik naar de zon. Hij sluit zijn ogen en droomt erover.